

El fenomen *Millennium* ha passat per totes les llibreries.

verd, d'Arnaldur Indridason, i *La Reina al palau dels corrents d'aire* de Larsson, les obres capdavanteres de la relació de vendes dels mesos de setembre i octubre, han passat el testimoni ara al *Càin* de Saramago, *L'home inquiet*, de Hennig Mankell i, quant a la no-ficció, els números 1 i 2 de la llista

Saramago, Muñoz Molina, Alex Rovira i Dan Brown agafen el relleu d'Stieg Larsson

de novembre han estat *La bona crisi* de Rovira i *Coverbos d'un mestre jubilat*, de Cristòfol Carrió.

Si feim un salt a un dels grans magatzems més freqüentats de Palma, podem observar que la llibreria d'El Corte Inglés no ha quedat enrere a l'hora de rellevar Larsson de les posicions de privilegi. En aquest cas, les dues darres entregues de la saga *Millennium* continuen entre les deu obres més sol·licitades i n'ocupen la tercera i la sisena posicions. *El símbol perdut* i *Càin* obren la llista seguits per Larsson; *Contra el viento*, premi Planeta 2009, d'Ángeles Caso; *Memorias de un preso*, de Mario Conde; *El dia D*, d'Anthony Beeson; *L'home inquiet*, de Mankell; *Suárez y el rey*, d'Abel Hernández; i, una vegada més, *La bona crisi*.

La capital del gènere negre

LLOSETA El color negre envaï ahir el teatre de Lloseta durant la segona jornada del Festival de novel·la negra en català, que enguany ha arribat a la tercera edició.

Després de l'acte de divendres per honorar Andreu Martín, a càrrec d'Àlex Martín i de Sebastià Bennasar i amb la projecció d'un audiovisual sorpresa dedicat a l'homenatjat, l'atenció de les sessions d'ahir se centrà en les reflexions sobre el gènere policíac.

D'aquesta manera, els amants de la novel·la negra pogueren gaudir d'un dels plats forts del festival amb les paraules i les perspectives que s'exposaren a l'espai teatral de Lloseta.

La primera intervenció de la jornada començà amb el record dels deu anys de la biblioteca La Bòbila, amb la veu de Jordi Canal.

Amb el títol *Collita negra*, autors com Andrea Robles, Miquel Vicens Escandell,

Sebastià Bennasar i Jordi Pijoan reflexionaren sobre els llibres que han publicat, a més de fer referència a la relitat actual vinculada al gènere.

Els escriptors varen desgranar l'essència de les seves obres i també varen tenir temps per a l'humor i les bromes sobre la teràpia i la novel·la negra. A més, cal destacar-hi la participació del públic, amb preguntes i opinions sobre el tema.

Les reflexions continuaren amb *Prensa, perspectiva i país*, amb Josep-Joan Rosselló, Elena Vallès i Pere Morey Servera. El punt final de la segona jornada es va escriure a l'espai teatral amb un recital de poesia negra a càrrec de Pau Vadedell i de Sebastià Bennasar.

El tercer simposi sobre les edicions d'aquest gènere en català acaba avui al teatre de Lloseta amb la lliçó magistral que es preveu que hi ofereixi el premi Nacional Andreu Martín. • **M. Poquet**

Els autors participaren en la segona jornada del festival. Foto: MP.

MARÍA JOSÉ COROMINAS
mcorominas@gmail.de

Salvador Dalí i les revistes

Aquest autor va ser molt imaginatiu, transgressor, polèmic i molt amant del protagonisme. En el seu camí per l'art, es va convertir en un treballador de diferents àmbits plàstics, però sempre amb treballs enriquits, fet que ja es manifestava en les historietes que feia per a la seva germana i en una caricatura que publicà al *Calendari d'en Patufet*, l'any 1919.

Dalí inicia les seves col·laboracions el 1919 amb els articles dedicats als grans mestres de l'art, que publica a *Estudium*, la revista de l'Institut de Figueres, que era la seva ciutat natal. Del 1927 al 1929, defineix la seva estètica o l'evolució que fa la seva carrera en articles que s'editen a *L'amic de les Arts*, *La Gaceta Literària*, *La Nau* i *La Publicitat*, i que mostren les seves il·lustracions. Cal recordar la seva implicació amb Sebastià Gasch i Lluís Montanyà per a la redacció i la confecció del *Manifest groc*, de 1928.

Dalí va treballar per a molts diaris i revistes però, al contrari d'altres artistes, no en va ser cap il·lustrador accidental, sinó que els seus treballs en aquesta àmbit artístic formen un important capítol de la seva trajectòria.

L'exposició que ara podem veure a la segona planta del CaixaFòrum, a Palma, és el resultat d'un estudi realitzat per Montse Aguer, en el qual es fan palesos els diferents tipus de treball, en l'àmbit de la il·lustració, en els quals treballà Dalí. Il·lustracions per a cobertes de publicacions, reproduccions d'obres seves pictòriques, a les cobertes, i il·lustracions d'articles d'altres. I també cobertes en les quals és el mateix Dalí el protagonista, amb el seu retrat, i també va fer anuncis.

L'artista va dissenyar un gran nombre de cobertes per a revistes, com ara la de *L'Empordà Federal*, el 1921, en un número de-

dicat als creadors sardanistes Pep Ventura i Enric Morera, que casualment eren molt amics del meu avi. El 1936, fa una coberta per a *Minotaure*, dos anys més tard en prepara dues per a *The American Weekly*, sobre la vida social i industrial americana. Tot això, entrelaçant sempre l'art plàstic, la moda i una bona dosi d'imaginació. N'elaborà algunes per a *Vogue* el 1944 i altres per a *Los Sitios*, de Girona, el 1974-78 i a *La Vanguardia* el 1979 i el 1984.

Amb obres plàstiques com *La noia a la finestra* il·lustrà un número *D'ací d'allà*, una bona revista catalana. El cistell amb el pa aparegué a la coberta del *Herald Tribune* el 1948, i el mateix any els rellotges tous són a la coberta de la publicació satírica *La codorniz*. També utilitzen obres de Dalí per a les seves cobertes *Catholic Digest* el 1951, *Photography* el 52, *Samedi-Soir*, *Canigó* el 62, *Ya*, *Jardin Des Arts*, *Presencia*, la revista *Destino* el 74. Com a bon protagonista, es converteix en la imatge de diverses publicacions, de manera que apareix el 1936 a *Time*, a *Destino* el 48, al *Correo de la radio* el 53 a *Actualidad española* el 55, a la *Gaceta ilustrada* del 58 i 59, *Catalunya Exprés* el 62 i *Spiegel* el 1968.

Dalí va realitzar un gran nombre d'anuncis per a cases de moda, com ara Schiaparelli el 1942, Cartier, Vogue, Bonwit Teller, Bryans i Chen Yu.

La bibliografia que apareix al catàleg d'aquesta exposició ens dóna una exacta mesura de la quantitat d'aportacions fetes per aquest artista amb el suport del paper, perquè es tracta de treballs impresos sobre aquest suport. La mostra actual servirà, doncs, perquè els visitants amb més de 60 anys recordin moltes de les publicacions exposades i als de menys anys els permetrà tenir-ne coneixement. •

Llibreria
Lluna

Llegir ens fa més lliures... Si vols, pots comentar aquí el llibre que llegeixes, ja que amb l'intercanvi d'opinions creixem un poc més, **Llibreria Lluna Fòrum** (www.librerialluna.com)

